

Inge Krogh (KrF):

Som nævnt flere gange er det meget vigtigt, at forskningsbibliotekerne har en god bogbestand, og at katalogiseringen er god. Det er derfor glædeligt, at ministeren omtaler, at den ekstra bevilling, der blev givet til bogindkøb i 1983, vil fortsætte, og at der blev søgt øgede bevillinger til EDB-system i vore forskningsbiblioteker.

Et udvalg og et råd som det foreslåede vil nok blive meget kostbart, og det er derfor glædeligt at høre, at ministeren udtaler, at der er mulighed for en strukturændring, som næppe bliver så kostbar, og man kan så med forventning se hen til, når udvalgsarbejdet om denne strukturændring er afsluttet. Men vi går imod det foreliggende forslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Man får næsten lyst til som Jeppe i baronens seng at spørge: drømmer jeg, eller er jeg vågen? Drømmer jeg virkelig, at de fleste partier herinde i salen er positivt – positivt med nogen moderation, men alligevel positivt – indstillet over for dette forslag, og at det eneste parti, der vel er nogenlunde imod det, er socialdemokratiet og så fru Inge Krogh, som sagde, at man kunne ikke støtte det, men som alligevel var positiv?

Jeg synes, det er en ganske spændende dag og en ganske spændende debat, vi har haft. I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Povl Brøndsted, at jeg bestemt ikke føler, at beslutningsforslag nr. B 80 er spor overflødig. Jeg føler, at B 80 har været fantastisk vigtigt for at få folketinget til at diskutere forskningsbiblioteker og for at få en tilkendegivelse fra de forskellige partier her i folketinget om, at man ser alvorligt på problemerne i forskningsbibliotekerne.

Det kan ikke andet end glæde den, der siden hun kom herind, hvert år på finansloven har foreslået forhøjelse af bevillingerne til forskningsbibliotekerne og først i år altså var så heldig, at der var nogle, der også syntes, det var en god idé, og støttede det forslag.

Jeg er enig med ministeren i, at der er nogle problemer, og det har jeg skrevet i forslaget, og jeg er også enig i, at der måske ikke er to hovedproblemer, men tre. Der er pengene, og det glæder mig meget, at man kan føre bevillingerne videre og igen give

flere penge til forskningsbibliotekerne, bl.a. fordi vi jo kunne være kommet i det problem, at man ikke havde kunnet videreføre tidsskrifter, som man har optaget i år, til næste år, hvis bevillingerne ikke var blevet ført videre.

Jeg synes også, det er udmærket, at man får nogle flere penge til EDB. Det er et meget vigtigt problem, og det er vigtigt, at vi forfølger det i de næste år på finansloven.

Jeg mener, som det også fremgår af dette forslag, at det er kolossalt vigtigt, at vi beskæftiger os med strukturen og med samarbejdet mellem de enkelte forskningsbiblioteker, og at vi gør det i lovsform.

Jeg er enig med fru Mette Groes i, at selvfølgelig skal der fantasi og overblik til dette her, men jeg er ikke enig med socialdemokratiet i, at den måde, man søgte med fantasi og overblik at løse problemet sidste år, var god og tydede på den helt store fantasi.

Dette her er et mindre forslag. Det er en indledning til at fastslå, at samarbejde er nødvendigt. Det er en indledning til at få fastslået og få penge til, at der er centrale opgaver, der skal løses, men de skal ikke – og det blev også sagt fra hr. Larsen-Ledet – løses bureaukratisk, og de kan ikke blive løst ved, at man flytter nogle store biblioteker ud af deres samarbejde med universiteterne og hen i kulturministeriet. Det har jeg altid syntes var et dårligt forslag, og jeg er stadig tilfreds med, at det ikke blev til noget.

Det tredje problem, som ministeren var inde på, var spørgsmålet om rigsbibliotekarembedet og rigsbibliotekarembedets kommende funktion, og jeg er da også enig i, at det er et problem. Jeg har ikke følt, det er et problem så tæt knyttet til tanken om centralorganet og tanken om at udbedre mulighederne, som ministeren gør, men det er klart, at vi må være indstillet på at se, hvad vi kan få ud af det, og hvordan vi kan videreføre nogle af de tanker, ministeren er ved at gøre sig.

Jeg vil ikke her stå som hr. Povl Brøndsted og sige noget om, hvordan jeg synes at det dér skal fungere senere, det er jeg ikke kompetent til at gøre i dag. Jeg har måske nogle ideer om det, men jeg mener sådan set heller ikke, at det er politikernes opgave at gribe meget dybt ind i administrationen. Det, jeg har ønsket med dette her, er at sige: her er nogle problemer, dem må vi løse. Dette er